

[Erik Eriksen.]

dannede, gennemførte den meget kritiserede deponeringsordning for tekstilvarer og samtidig afviklede importrestriktionerne på dette område. Som den højtærede handelsminister så rigtigt har fremhævet, er tekstilindustrien blevet et skoleeksempel på virkningerne af en konstruktiv saneringspolitik. Importrestriktionerne havde hævet tekstilindustriens omkostningsniveau til en sådan højde, at den ikke var konkurrencedygtig over for udlandet. I dag fremstiller denne industri varer, som på en lang række områder fuldt ud kan stå mål med udlandets, både hvad pris og kvalitet angår. Resultatet er blevet, at danske tekstilvarer år for år eksporteres i stigende mængde.

Det forslag, oppositionen stillede for 2 år siden, havde samme formål: at afhjælpe valutavanskelighederne og sanere de stærkt beskyttede industrier. Efter forlydende omgås regeringen nu med planer, som skulle virke i samme retning. Efter hvad jeg forstår, vil de dog ikke virke så smidigt, som en deponeringsordning kan gøre det, og — hvad der er særlig alvorligt — 2 år eller mere er spildt. En løsning er skudd ud i en uvis fremtid. I det hele taget er det netop ordet „uvis“, der er nøgleordet ved en betragtning af vor økonomi.

Uvisheden omkring markedsplanerne virker stærkt hæmmende på erhvervslivet. Så længe der ingen afgørelse er truffet, er det for mange virksomheder umuligt at tage rigtigt bestik af, hvorledes de bedst sikrer og udbygger deres produktion. Det bliver ikke bedre af, at regeringen ikke tilrettelægger en langsigtet politik. Den pukker nok på sin „stramme“ finanspolitik, men det er jo kun en halv sandhed. For lige så rigtigt det er, at regeringen har nægtet at gå med til skattelettelse, lige så rigtigt er det jo nemlig, at der er gennemført en stadig forhøjelse af statens udgifter. Det er kun, hvad indtægts siden angår, at regeringens finanspolitik har været stram.

De stigende statsudgifter har været en stærkt medvirkende årsag til, at vi fra den regeringsskabte arbejdsløshed i 1957-58 er på vej over i den regeringsskabte overbeskæftigelse. (*Munterhed*). Det var vist den højtærede fiskeriminister, der gav udtryk for sin mening; den kan vi vende tilbage til på andre områder i løbet af dagen. Vi

havde lejlighed til det ret ofte i gamle dage, det er blevet noget sjældnere, højtærede fiskeriminister.

Men altså, vi er på vej over i overbeskæftigelse. Skønt oppositionen længe har advaret, har regeringen først langt hen på foråret taget skridt til at standse de offentlige beskæftigelsesforanstaltninger og anlægsarbejder. Allerede nu mærkes der mange steder lønglidninger, som på ny vil presse vort omkostningsniveau i vejret. Regeringens indgreb i rytmen for den offentlige anlægsvirksomhed er naturligvis et udtryk for, at den selv er begyndt at blive ængstelig for de inflatoriske konsekvenser af den forøgede aktivitet på dette område.

Må jeg i denne forbindelse indskyde en ganske lille parentes om motorbeskatningen. Det er naturligvis bekvemt for finansministeren og for en hvilken som helst finansminister, der måtte sidde, at han fra denne ene skattekilde gennem en årrække har haft et overskud, som praktisk talt præsterer overskuddet på det samlede statsbudget. Det har han, idet motorbeskatningens årsprovenu nu er ca. en halv milliard kroner større end den del af den, der kommer til udbetaling til vejformål.

Fra Forenede Danske Motorejere har jeg fået tilstillet et par beregninger: den ene over tilvæksten af motorparken i Danmark i de kommende 20 år, den anden over motorbeskatningens provenu. Under forudsætning af, at beregningen over tilvæksten af motorparken holder stik, og under forudsætning af uændrede satser for motorafgifterne vil disse i 1977-78 være kommet op på at indbringe 2,7 milliarder kr. årligt, hvoraf kun 600 mill. kr. vil gå til vejene. Det vil sige, at statens overskud vil være steget til over 2 milliarder kr. Vejfondens papirformue kommer efter denne beregning ved periodens udløb til at figurere i statsbogholderiets folianter med det uhyrlige beløb af 16½ milliard kr. Det svarer til ca. halvdelen af den danske befolknings skattepligtige formue, således som den er opgjort i dag. Jeg tror ikke, at nogen finansminister vil være tryk ved en tilstand, hvor så kolossal en del af statens samlede indtægter hidrører fra en enkelt skattekilde: beskatning af hovedformen for den indenlandske trafik. Jeg tror også, at det økonomiske liv i Danmark vil være